

Motí modèlic

La història. Barcelona, 1976-1977. Juan entra a la presó Modelo per un cas de defalc, un cop dins s'adona que la situació dels presos pateix la repressió pròpia del franquisme mesos després de la mort del dictador, en ser imminent l'amnistia dels presos polítics, els comuns s'amotinen...

Les formes. Quan abans de començar una pel·lícula se'ns avisa que està basada en fets reals, servidor creua els dits i/o prepara l'estaca per clavar-la al pit del vampir. A hores d'avui qui més qui menys sap que la realitat és plastilina. Manipulable. Allà per l'octubre del 1977, els presos de la Modelo barcelonina van amotinar-se per aconseguir indult amnèsic. Perdó, amnistia. Van destrossar instal·lacions, 800 matalassos, agredint

funcionaris. Amb aquesta base historicista, Alberto Rodríguez (Sevilla, 51 anys) en la direcció i Rafael Cobos (Sevilla, 49 anys) tot embastant el guió armen un thriller de subgènere, de presons, ahora que un minúscul melodrama encarnat per Manuel, un petit burgès corrupte. Per tant, ¿allò que vol "Modelo 77" és que l'espectador s'identifiqui amb el personatge, més perdut que un pop en un garatge? De fet, la pel·li d'avui ens recorda el munt de films del subgènere escarceller, com ara

"Brubaker", "Motín" o "El día de los tramospos". En fi, la llista és quilomètrica. Però, i ara venen les preguntes indiscretes: ¿per què, ara i aquí, es ressuscita aquest succés penitenciari? ¿Perquè les presons estan tan massificades com la Modelo del film? ¿Perquè la controvertida Transició política del 1977 encara cueja? ¿Perquè avui, com ahir, es parla de llibertat i amnistia? Sigui com sigui, han passat ja quaranta cinc anys

i el temari segueix candent. Mentrestant, Alberto Rodríguez i Rafael Cobos proposen un més que digne artefacte sobre la cosmogonia patibulària, el microcosmos social d'una presó que reproduceix, fil per randa, allò que s'esdevé reixes enllà. Film d'homes (només una dona en el repartiment) que tan Miguel Rellán com Javier Gutiérrez no desapro-

fiten. Testosterones a cent.

El fons. Cal prendre consciència del bé col·lectiu, molt per damunt de l'individual.

La imatge. Els presos auto-lesionant-se el braç per protestar contra la brutal repressió dins la presó.

La frase. "Todo lo que Franco no quería en la calle, está aquí dentro", que sosté el membre de la CNT. I ara, ¿qui volen a la presó els polítics de la democràcia parlamentària?

La recomanació. Cinèfils amb ganes de patir, ni que sigui per delegació.

Modelo 77

Director: Alberto Rodríguez.

Intèrprets:
Miguel Rellán,
Jesús Carroza,
Javier Gutiérrez,
Fernando
Tejero, Catalina
Sopelana.

Espanya, 2022.
125'. JCA Alpicat,
Majestic Tàrrega